

2. tanulmány

A konfliktus

Október 7., szombat délután

Annak, aki valamikor Isten gyermeke lesz, el kell fogadnia azt az igazságot, hogy a bűnbánatot és bűnbocsánatot nem kevesebb, mint Krisztus engesztelő áldozata által nyerheti el. Ebben megbizonyosodva a bűnösnek erőfeszítéseket kell tennie az érte végzett munkával összhangban, és fáradhatatlan esedezésekkel kell a kegyelem trónjához folyamodnia, hogy Isten megújító ereje lelkébe térhessen. Az Atya csak a bűnbánó embernek bocsát meg, de akinek megbocsát, először bűnbánatra indítja. Az Úr biztosította a feltételeket – Jézus örökkévaló igazsága minden hívő lélek számláján megjelenik. (...)

Isten bőséges kegyelmet biztosított annak érdekében, hogy a hívő tiszta maradjon a bűnöktől. Az egész menny a rendelkezésünkre áll határtalan forrásaival. Merítsünk a megváltás kútjából! – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 393–394. o.

Akik azzal a vágyal tanulmányoznak, hogy eltávolítsák az életük-ből a bűnt, és megismerjék az igazságot, elfogadják az Igét, mert az szá-munkra „így szól az Úr”. A bibliai igazságok éles dorgálásai megtérésre készítetik őket... Aki igazi megtérést vet, jó cselekedeteinek tökéletes jutalmát aratja majd. Aki kitartó a hitben, békét fog learatni. Az értékte-len, hiábavaló dolgok utáni vágytól megtisztultak és megszenteltek töké-letes szeretetet és feddhetetlenséget fognak aratni... A kitartás napon-kénti győzelmekhez vezet, mivel folyton Krisztus feddhetetlenségének mértékét tárja a hívő ember szeme elé. – *That I May Know Him*, 281. o.

A szeretet által munkálkodó hit, amely megtisztítja a lelket, egyetlen ponton sem egyesülhet az emberi parancsokból és ceremóniákból fel-

épülő farizeusi vallással. Hiábavaló erőfeszítés lenne Jézus tanítását a bevett vallással egyesíteni. Isten életet adó igazsága, akárcsak az erjedő bor, szétszakítaná a farizeusi hagyományok régi tömlőit. (...)

A Megváltó rámutatott, milyen erővel rombolja a hamis tanítás az igazság utáni vágyat és az igazság megbecsülését: „Senki, aki ó bort iszik, mindjárt újat nem kíván, mert azt mondja, jobb az ó.” (Lk 5:39) Krisztus szavaiban új szépségében ragyogott fel a pátriárkák és próféták által a világnak adott minden igazság. De az írástudók és farizeusok nem vágyakoztak a drága, új lelki tanítás után. Gondolataikat megkötözték a hagyományok és szokások. Míg el nem hagyják ezeket, addig nincs hely Jézus tanításai számára. Holt formákhoz ragaszkodtak, és elfordultak az élő igazságtól és Isten hatalmától. (...)

A cselekedetekben való bizakodáson alapuló, csupán jogszerű vallás sohasem vezethet embereket a Megváltóhoz, mert szeretet nélküli, Krisztus nélküli vallás. Az önigazoló lelkület vezérelte böjt vagy imádság utálatosság Isten szemében... Saját cselekedeteinkkel sohasem vásárolhatunk üdvösséget. – *Jézus élete*, 278–280. o.

Október 8., vasárnap – Különb szövetség

Az ó szövetség üzenete ez: Engedelmeskedj, és élsz! „Adtam nékik parancsolataimat... amelyeket az ember, ha cselekszik, él azok által.” (Ez 20:11; 3Móz 18:5) De „átkozott, aki meg nem tartja e törvényt, hogy cselekedje” (5Móz 27:26). Az új szövetséget „jobb ígéretekre” adták: a bűn bocsánatának és Isten kegyelmének ígéretére, hogy megújítsa a szívet, és összhangba hozza a mennyei törvény alapelveivel.

Az új szövetség áldásai pusztán irgalmasságra alapoztak a gonoszság megbocsátásánál... A bűnüket megvalló alázatos szívűek irgalmaságot, kegyelmet és megnyugvást találnak. Megszűnik-e igazságos lenni az Úr, amikor irgalmat tanúsít a bűnös iránt? Gyalázatot hoz-e szent törvényére, és ettől fogva elnézi-e annak megrontását? Isten igaz, és nem változik. Az üdvösség feltételei mindenkor ugyanazok. Örök életet ad azoknak, akik hajlandók készséggel engedelmeskedni az Ő törvényének.

Az új szövetség idején az örök élet elnyerésének feltétele ugyanaz, mint az ó szövetségben: a tökéletes engedelmesség... Az új és jobb szö-

vetségben Krisztus betöltötte a törvényt, hogy kiváltsa azokat a törvényszegőket, akik hit által személyes Megváltójuknak fogadják el Őt... A jobb szövetségben Isten Krisztus vére által megtisztít minket a bűntől. – *Isten csodálatos kegyelme*, 136. o.

Isten népe a jobb szövetség rájuk való alkalmazásával, Krisztus igazságossága által igazul meg. A szövetség olyan egyezség, mellyel a felek kötelezik magukat és egymást bizonyos feltételek betartására. Az ember így lép az Úrral szövetségre, hogy eleget tesz az Igében leírt feltételeknek. Viselkedése mutatja, hogy tiszteletben tartja-e a feltételeket.

Az ember mindent elnyer, ha engedelmeskedik a szövetségéhez hű Istennek. A Mindenható a maga tulajdonságait ruházza az emberre, képesítve őt az irgalmasság és szánakozás gyakorlására. Az Atya szövetsége biztosít minket az Úr változhatatlan jelleméről. Akik azt állítják, hogy hisznek benne, miért mégis változékonyak és megbízhatatlanok? Miért nem szolgálnak szívből, mint akik a menny tetszésére és dicsőségére elkötelezettek? Nem elég általános fogalommal rendelkezünk Isten követelményeiről! Tisztában kell lennünk, mik az Úr követelményei, és mi a mi kötelezettségünk. Isten szövetségének feltétele: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből; felebarátodat pedig, mint magadat.” Ezek az élet feltételei: „Ezt cselekedd, mondta Krisztus, és élsz.” – *A te Igéd igazság*, 7. kötet, 932. o.

Isten ígéreteiben vigaszt, reményt és örömet találunk, mivel a Mindenható szavait szólják hozzánk. Hogy igazán értékelnünk tudjuk ígéreteit, gondosan kell tanulmányoznunk, és részletesen meg kell vizsgálnunk őket. Mennyi öröm volna az életünkben, és milyen jó irányba fejlődhetne a jellemünk, ha szívünkbe fogadnánk Teremtőnk ígéreteit! A felfelé vezető úton haladva beszéljünk a ránk áradó áldásokról! – *Az én életem ma*, 338. o.

Október 9., hétfő – Izrael törvényei és rendelkezései

Ugyanazt a törvényt, amelyet a kőtáblákra véstek, a Szentlélek a szív tábláira írta. Ahelyett, hogy saját igazságunk létrehozásán fáradoznánk,

inkább fogadjuk el Krisztus igazságát! Az Ő vére engesztelés a bűnünk miatt. Engedelmességét nekünk tulajdonítja Isten. Azután a Szentlélek által megújított szív megtermi majd „a Lélek gyümölcseit”. Jézus kegyelme útján az Isten törvénye iránti engedelmességben élünk, amely törvényt a szívünkbe írta. Ha már Krisztus Lelke lakik bennünk, akkor éppen úgy járunk ezen a Földön, ahogy Ő járt.

Legfőképp két tévedésre kell ügyelniük Isten gyermekeinek, különösen azoknak, akik újonnan részesültek a kegyelemben. Az első, már említett tévedés abból áll, hogy saját cselekedeteikre támaszkodnak, mindent megtesznek, hogy összhangba hozzák magukat Istennel. Aki a parancsolatok betartásával akar életszentségre eljutni, lehetetlent kísérel meg...

A másik, nem kevésbé veszedelmes tévhit, hogy Krisztus felment bennünket a menny törvényének megtartása alól. Miután, úgymond, hit által nyerhetjük el az Üdvözítő kegyelmét, cselekedeteinknek egyáltalán semmi közük sincs a megváltásunkhoz... Ha a törvény a szívünkbe van írva, vajon nem fog-e élő alapot ölteni az életünkben?... Ahelyett tehát, hogy a hit felmentene bennünket a törvény alól, épp a hit, éspedig egyedül a hit az, ami Jézus kegyelmének részeseivé, az engedelmességre képessé tesz bennünket. – *Isten csodálatos kegyelme*, 137. o.

Krisztus jövendölése a templom lerombolását illetően a vallás megtisztítására vonatkozó lecke volt, ami a formaságok és a szertartások érvénytelenítését hozta magával. Nagyobbnak jelentette ki magát, mint a templom, és nyíltan hirdette: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” Ő volt az, akiben az egész zsidó szertartásrend és előképszolgálat beteljesedett. A templom helyére lépett, és egyedül benne összpontosult az egyház minden tisztsége.

A régmúltban Jézushoz formaságokkal és szertartásokkal közeledtek, de most, hogy lejött a földre, közvetlenül magára hívta fel a figyelmet. Bemutatta lelki papságát, és a bűnös embert a kegyelem trónja elé vitte. (...)

Krisztus azért adta ezeket a tanításokat, hogy megmutassa: elmúlóban van a szertartás szolgálata, és annak semmi haszna. „De eljön az óra – mondta Ő –, és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádoíul.

Az Isten lélek: és akik Őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.” (Jn 4:23–24) Az igazi körülmetélkedés Jézus lélekben és igazságban való imádata, amely nem álszent látszattal végzett formáságokból és szertartásokból áll. – *A keresztény nevelés alapjai*, 399. o.

Október 10., kedd – „Mózes rendtartása szerint”

A zsidók állandóan dicsekedtek az Úr által elrendelt istentiszteletükkel. Nem csoda, ha közülük sokan, akik krisztusi hitre tértek, még mindig valószínűtlennek tartották, hogy Isten, aki egykor előírta az istentisztelet héber formáját és módját, valaha is jóvágyná saját rendletének valamilyen megváltoztatását. Ragaszkodtak ahhoz, hogy a zsidó törvényeket és ceremóniákat beiktassák a keresztény vallás egyházi szertartásai közé. Csak lassan értették meg, hogy az összes engesztelő áldozat tulajdonképpen Isten Fiának halálát jelképezte, mely után a lényeg lépett a jelkép és az árnyék helyébe. Ezek szerint a mózesi rendeletek és ceremóniák nem tekinthetők többé kötelezőnek. (...)

Az izraeliták előtt az elrendelt régi szertartások és ceremóniák az evangélium fényében teljesen új és mély értelmet nyertek. Aminek képes ábrázolására szolgáltak, valósággá vált, és így akik az új szövetségben élnek, felszabadultak: azaz nincsenek kényszerítve azok megtartására. Viszont Isten megmásíthatatlan törvényét, a Tízparancsolatot Pál még most is megtartotta, úgy szellemi, mint szó szerinti értelmében. – *Az apostolok története*, 189–190. o.

Az őskeresztyén gyülekezetekben fenntartott rend tette képessé őket, hogy fegyelmezetten és szilárdan, Isten fegyverzetével felővezve haladjanak előre. A hívők csoportjai, noha nagy területeken éltek szétszórva, valamennyien egy test tagjait képezték. Egy akarattal és egyetértésben munkálkodtak. Ha valamelyik helyi gyülekezetben – mint később Antiókiában és máshol is – nézeteltérések alakultak ki, nem okoztak szakadást közöttük, mert a legfőbb tanácstestület, mely a különböző helyi gyülekezetek küldötteiből alakult, volt hivatva a viszályt elsimítani. E testület felelősségteljes irányítása pedig az apostolok és vének feladata volt. Ily módon sikerült szembeszállniuk Sátán mesterkedéseivel,

a messze fekvő gyülekezeteket megóvni és egységes eljárásukkal az ellenség terveit megghiúsítani. – *Az apostolok története*, 95. o.

Jézus eltérő jellemű embereket választott tanítványaiul, hogy a munkát tökéletesen végezhessék el. Az ember könnyen azt képzei, hogy csak ő képes sikerre vinni a munkát, miközben sajnos épp azok a tulajdonságai hiányoznak, amik szükségesek a siker érdekében... Engednünk kell, hogy mások is csatlakozhassanak hozzánk, és velünk együtt munkálkodjanak, mert egyik pótolhatja a másik hiányosságait, és így tökéletes összhangot alkothatnak. – *The Publishing Ministry*, 104. o.

Október 11., szerda – Pogány háttérű hívők

Megtérése előtt Pál a „törvénybeli igazság tekintetében” (Fil 3:6) „feddhetetlennek” tartotta magát. Amióta azonban felfogása megváltozott az Üdvözítő missziójáról – aki Megváltója az egész emberiségnek, úgy zsidóknak, mint pogányoknak –, világos ismeretet nyert: felismerte az élő hit és a holt formaságok közötti különbséget. (...)

A körülméltékedés kérdése sok vitát és viszálykodást idézett elő az antiókhiai gyülekezetben. Mivel a gyülekezet tagjai attól tartottak, hogy ennek a pontnak állandó feszegetése végül is szakadást hoz létre köztük, elhatározták, hogy Pált, Barnabást és a gyülekezet néhány felelős tagját elküldik Jeruzsálembe, hogy ezt az ügyet ott az apostolok és vének elé terjesszék. Ott majd találkoznak a különböző gyülekezetek képviselőivel és mindazokkal, akik az azt követő ünnepre feljönnek Jeruzsálembe. Időközben pedig szüneteljen minden viszály ebben a kérdésben, amíg az általános tanácskozás végleges határozatot nem hoz, amit azután az ország különböző gyülekezetei elfogadnak. – *Az apostolok története*, 190. o.

Az áldozati rendszert maga Krisztus alapította, majd Ádámra bízta, mivel az áldozati rendszer képviselte az eljövendő Üdvözítőt, aki majd elveszi a világ bűneit, és meghal az emberiség megváltása érdekében. Mózesen keresztül Jézus határozott rendelkezéseket adott Izrael fiainak az áldozatra vonatkozóan... Csak a tiszta és ép állatok képviselheték megfelelő módon Krisztust, csak ilyen áldozatot fogadott el Isten. (...)

Az izraelitáknak tilos volt zsiradékot és vért fogyasztani... Ez a törvény nem csak az áldozati állatokra vonatkozott, hanem minden állatra, amit megettek. Ennek a rendelkezésnek be kellett vésődnie az elméjükbe, és arra kellett, hogy emlékeztesse őket, hogy ha nem létezne bűn, akkor nem lenne vérontás sem. (...)

Isten Fiának vérét a megölt áldozat vére jelképezte. Az volt az Úr óhaja, hogy a szent és a közönséges között határozott és éles választóvonal legyen. A vér szent volt, mivel csak Isten Fiának vére szerezhette a bűnbocsánatot. – *Isten fiai és leányai*, 225. o.

Amikor a felbukkanó tévtanokat a Biblia igazságaiként mutatják be, akkor akik kapcsolatban vannak Krisztussal... tanulmányozni fogják minden nap a Szentírást, mert maguk akarnak meggyőződni az igazságról. És amint felfedezik az Ige tanulságait, az igazság oldalára állnak. A jó Pásztor hangjára fognak hallgatni, aki ezt mondja: „Ez az az út, ezen járjatok!” Így tanultok meg tanácsot kérni a Bibliától, és többé már nem idegen hangokat fogtok követni. – *Hit és cselekedetek*, 75. o.

Október 12., csütörtök – Pál és a galáciaiak

Galácia lakói bálványimádók voltak, de amikor hallották az apostolok prédikációit, örömmel fogadták az üzenetet, ami szabadulást ígért a bűn rabságából. Pál és munkatársai a hit általi megigazulást hirdették nekik, amit Krisztus engesztelő halála szerzett. Úgy szemléltették Jézust, mint aki látta a bukott emberiség tehetetlen állapotát, és lejött a földre, hogy mindenkit megváltson; Isten törvénye iránti engedelmes életet élt, és engedtlenségük miatt magára vette a büntetésüket. Ezután a keresztfényében sokak lelkében felderengett az Atya szeretetének nagysága, akik korábban még mit sem tudtak az igaz Istenről.

Így tanították a galatabelieknek az igazság alapvető tanításait Istentől, az Atyáról és „a mi Urunk, Jézus Krisztusról, aki adta önmagát a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint”. Hallás által jutottak hitre, vették az Úr Lelkét, és lettek „Isten fiai a Krisztus Jézusban való hit által” (Gal 1:4; 3:2, 26). – *Az apostolok története*, 208. o.

Az Isten művében munkálkodók napjainkban ugyanolyan nehézségekkel fognak találkozni, mint amilyeneket Pál élt át munkája során. Sátán ugyanolyan kérkedő és csaló törekvésekkel próbálja majd elfordítani a megtérteket a hittől. Olyan elméletek jönnek majd be sorainkba, amelyekkel nem lenne bölcs szóba állni. Sátán ravasz és körmönfont tévtanokat hoz közénk, hogy elsötétítse és megzavarja a gondolkodást, és semmivé tegye a megváltás tanításait. Mindazok Sátán csapdájába fognak esni, akik nem fogadják el az Igét úgy, ahogy az van.

Szent bátorsággal szóljuk az Igét! Az Úr szolgáján keresztül az ősegháznak küldött bizonyoságtételt ma is meg kell hallania népének: „De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok!” (Gal 1:8)

Az az ember, aki a csodákat tartja hite próbájának, rá fog jönni, hogy Sátán csalásai révén képes arra, hogy valóságosnak tetsző csodákat tehessen. Egyiptomból való szabadulásuk idején a zsidókkal is el szerezte volna hitetni, hogy a csodák próbaértékkel bírnak. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 52. o.

Meg kell szabadulnunk a társadalmi szokások rabságából, ha hitel-veink léte forog kockán, és ne vonakodjunk megmutatni hovatartozásunkat, még ha különcknek is fognak tartani. Őrizd lelkiismereted érzékenységét, hogy meghallhasd a leghalkabban suttogó hangot is. Azok, akik Krisztus igáját hordják, legyenek határozottak az igazságban, mert ez így helyes. Folyton Jézusra tekints, és kérdezd meg Őt minden lépésednél: „Ez az Úr útja?” Isten nem fogja megengedni az ilyen léleknek, hogy Sátán kísértéseinek játékszerévé váljon.

Amikor nehézségek jelentkeznek – mert biztosan jelentkezni fognak –, közeledj Istenhez, és Ő is közeledni fog hozzád. – *Istennel ma*, 279. o.

Október 13., péntek – További tanulmányozásra

Pátriárkák és próféták, „A törvény és a szövetségek” című fejezet.